

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A 2009. ÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ IPARÚZÉSI TEVÉKENYSÉG UTÁNI IPARÚZÉSI ADÓBEVALLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ

AZ IPARÚZÉSI ADÓBEVALLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETTEK KÖRE

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/amelyek az **iparúzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparúzési adót bevezette.**

Az iparúzési adó alanyának minősülnek a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző

- egyes – vállalkozási tevékenységet végző – magánszemélyek,
- jogi személyek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyeket is,
- az egyéb szervezetek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő egyéb szervezetet is.

1990. évi C. törvény (Htv.) alapján a következő magánszemélyek minősülnek iparúzési adóalanyoknak (vállalkozóknak):

- A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozó, azaz az a magánszemély, aki az egyéni vállalkozói igazolványa alapján vállalkozási tevékenységet végez, az igazolványában feltüntetett vállalkozási tevékenysége tekintetében, továbbá ettől függetlenül is
 - a) a külön jogszabály alapján egészségügyi és szociális vállalkozást, egyéni vállalkozó orvosi, klinikai szakpszichológusi, továbbá magán-állatorvosi vagy gyógyszerészeti magán-tevékenységet, falugondnoki, tanyagondnoki tevékenységet folytató magánszemély,
 - b) az egyéni vállalkozásról szóló törvény hatálybalépését megelőző jogszabályok alapján kisiparosnak, magánkereskedőnek minősülő magánszemély, valamint a jogi személy részlegét szerződéses rendszerben üzemeltető magánszemély,
 - c) az ügyvéd és az egyéni szabadalmi ügyvivő, továbbá az egyéni legtevékenykedő európai közösségi jogász,
 - d) a közjegyző,
 - e) a bírósági végrehajtásról szóló törvény szerint önálló bírósági végrehajtó.
- A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mezőgazdasági östermelő, feltéve, hogy az östermelői tevékenységből származó bevétele az adóévben a 600 000 Ft-ot meghaladja.

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű iparúzési tevékenység utáni adókötelezettség, így bevallásbenyújtási kötelezettség, **ahol székhelye, illetőleg telephelye található.** A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a helyi adókról szóló Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében a vállalkozói igazolványban ekként feltüntetett hely, ilyen hely hiányában, vagy ha több ilyen hely van, akkor a központi ügyvezetés helye, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparúzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutató, a vízkutat, a szél-erőművet (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviselőt, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát, továbbá a hang, kép, adat vagy egyéb információ (ideértve a rádió- és televízióprogramokat is) vezetéken, kábelen, rádió, optikai úton vagy elektromágneses rendszer útján történő továbbítását szolgáló berendezést, amennyiben annak üzemeltetése rendszeres személyes jelenlétet kíván.

Telephely a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgáz ellátásáról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó részére történik.

Telephelynek számít a TEÁOR szerinti építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természeti erőforrás feltárásának, kutatásának helye(i) szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakítá-

sokkal végzett e tevékenységek időtartama adóéven belül a 6 hónapot (180 napot) meghaladja.

A bevallást az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott időpontig az iparúzési adót működtető székhely, telephely szerinti település önkormányzati adóhatóságához kell benyújtani!

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

I. A bevallás jellege

Az adózás rendjéről szóló törvény többféle esetben ír elő bevallásbenyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (1 – 8.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

1. ÉVES BEVALLÁS mellett négyzetbe X-et kell tenni, ha a vállalkozást a 2009. teljes adóévben iparúzési adókötelezettség terhelte, **továbbá** akkor is, ha az iparúzési adókötelezettség a 2009. év közben keletkezett (év közben vezette be az adót az önkormányzat vagy az adózó év közben kezdte tevékenységét) **és az adókötelezettség fennállt 2009. december 31-én is.** Ha teljes évben fennállt az adókötelezettség, akkor a II. pontban a „Bevallott időszak” sorban 2009. január 1. naptól 2009. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2009. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. Például: ha a vállalkozás 2009. május 1-jén létesített a településen telephelyt, vagy az adót az önkormányzat ettől az időponttól kezdődően vezette be, akkor a bevallási időszak 2009. május 1-jétől 2009. december 31-ig tart. Év közben kezdő vállalkozó esetén a I.5. pontban is jelölni kell e tényt. **A bevallást az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani!**

Azon adózóknál, amelyek a számviteli törvény alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választották, az adóév utolsó napját követő 150. napon kell az éves bevallást benyújtani. Ezt a tényt a 4. pontban is jelölni kell. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja a naptári év első napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegfordulónappal egyezik meg.

2. ZÁRÓ BEVALLÁST kell benyújtani, ha az adózó átalakul, vagy felszámolását, végelszámolását rendelték el, vagy az egyéni vállalkozói igazolványt visszavonták, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, továbbá az adózás rendjéről szóló törvény 33. §-ának (3) bekezdésében foglalt egyéb esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő kockában kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. **A bevallás benyújtásának időpontjára az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltak az irányadóak.**

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti a településen, **de más településeken az adókötelezettség továbbra is fennáll,** akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani, kivéve, ha még a székhelyáthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból záró bevallásbenyújtására kötelezett. Ekkor az éves bevallás és a záró bevallás mellett négyzetbe **is egyaránt X-et kell tenni,** a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelezettség **időtartamát is meg kell jelölni.**

Annak a vállalkozónak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya is egyben és az iparúzési adóban az egyszerűsített adóalap megállapítást választotta, de év közben az eva-alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva-alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakra (melyet jelölni kell a II. pontban) évközi bevallást kell benyújtani az eva-bevallás benyújtásával egyidejűleg. Ilyen esetben – ha az iparúzési adóalanyiság egyébként nem szűnik meg – a I. 1. sor és a 2. sor mellett négyzetbe, továbbá a III. 9. sor mellett négyzetbe is x-et kell tenni.

3. ELŐTÁRSASÁGI BEVALLÁST a jogelőd nélkül alakuló gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokosság társu-

latnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani, az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről. **A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni.** Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzékbe való bejegyzésének, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

A bevallást ezen esetben addig az időpontig kell benyújtani ameddig a számviteli törvény alapján a beszámoló készíthető (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül). Ha az előtársaság kérelmét jogerősen elutasították, vagy azt visszavonja, akkor a I. 2. sorban és a III. 6. sorban is x-szel kell jelölni.

4. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó ezen minőségét jelzi a rovatban, amellett, hogy a I. 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
5. Az év közben kezdő vállalkozó ezt a tényt az ebben a rovatban lévő kockában jelzi, amellett, hogy a I. 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. (Emellett az éves bevallás benyújtásának jellegét a I. 1. rovatban is jelölni kell. A bevallási időszaknál pedig az áttérés időszakát mint önálló adóévet kell feltüntetni.)
7. A személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő – amennyiben vállalkozónak minősül – ezt a tényt ebben a rovatban lévő kockában jelzi, azzal, hogy a I. 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.
8. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül, amellett, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

II. Bevallott időszak

Itt kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

A záró bevallás (I. 2. sor) benyújtásának okát kell jelölni a megfelelő kockában.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő lapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó kiegészítő lapokat is – tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. Az „A”-tól „E”-ig terjedő lapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. **Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó betétlapot – kell kitölteni** és benyújtani az adóhatósághoz. Az „F” jelű kiegészítő lapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett. A „G” jelű kiegészítő lap pedig a túlfizetésről szóló nyilatkozattételre és más adóhatóságnál fennálló köztartozások megnevezésére szolgál.

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, kockázattitőkealapnak, kockázattitőke-társaságnak. Nem kell ezt a lapot kitölteni az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választó: a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak, b) eva-alanyoknak.

A „B” jelű betétlapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A „C” jelű betétlapot a biztosítókknak kell kitölteni.

A „D” jelű lapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az „E” jelű lapot a kockázattitőke-alapoknak és a kockázattitőke-társaságoknak kell kitölteni.

Az „F” jelű betétlapon a vállalkozási szintű adóalap megosztásáról kell nyilatkoznia.

A „G” jelű lapot azoknak az adózóknak kell kitölteni, akiknek túlfizetése vagy fennálló köztartozása van.

V. Adóalany

Az adóalany azonosításhoz szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata

Az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítás az iparüzési adóalap főszabálytól [Htv. 39. § (1) bekezdés] eltérő, egyszerűbb adóalap-megállapítást jelenti. Tekintve, hogy a főszabályhoz képest más módon történik az adóalap-megállapítás, erről az adóalanyoknak nyilatkoznia kell.

1. 2009. adóévre az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó adózók nyilatkozata

A 2009. évben a korábbi éveknek megfelelően lehetett élni az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózói körben:

- a) a 2009. teljes adóévben a személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadózó vállalkozó esetében, továbbá
- b) azon egyéb iparüzési adóalany esetében, akinek/amelynek a nettó árbevétele a 8 millió Ft-ot az adóévben nem haladta meg.

Az a) esetben az iparüzési adóalap összege a személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadóalap 20%-kal növelt (1,2-vel szorzott) összege. A b) esetben az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80%-a (0,8-cal szorzott összege). Az egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor nem kell kitölteni a VII. 2–5. sorokat, valamint az a) esetben (átalányadózó) az „A” jelű kiegészítő lapot. A VII. 1. sorban kell feltüntetni az átalányadózó és egyszerűsített adóalap-megállapítást választó vállalkozó esetén az átalányadó alapját, illetve az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó más vállalkozó esetén az „A” jelű lapon levezetett (kiszámított) nettó árbevétel összegét.

2. 2010. adóévre az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó adózók nyilatkozata

Az adóalap egyszerűsített meghatározásának módját az alábbi adózói kör választhatja:

- a személyi jövedelemadó törvény szerint az adóévben átalányadózást választó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő) vállalkozó részére,
- azon vállalkozó (iparüzési adóalany) részére, aki a 2009. adóévben 8 millió Ft nettó árbevételt nem ért el.

Amennyiben az adózó 2010. adóévben élni kíván ezzel a lehetőséggel azt a négyzetben jelölnie kell.

3. A 2009. adóévben egyszerűsített vállalkozói adóalanyok által az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata

Az az adózó, aki az egyszerűsített vállalkozói adó alanya a 2009. évben és él az egyszerűsített adóalap-megállapítás lehetőségével, akkor azt az e sorban lévő négyzetben kell x-szel jelölni. Ez azt jelenti, hogy a vállalkozási szintű iparüzési adóalap ebben az adózói körben az eva alapjának 50%-a. Az eva-alanyiség évközi megszűnése esetén a VII. 1. sorban az eva alapját a VII. 6. sorban pedig az eva alap felét, azaz iparüzési adó alapját kell csak feltüntetni (a VII. 2–5. sorait és az „A” jelű kiegészítő lapot nem kell kitölteni).

4. A 2010. adóévre egyszerűsített vállalkozói adóalanyok által az iparüzési adóban az egyszerűsített adóalap megállapítási módot választók nyilatkozata

Az eva alanya a 2010. évben is választhatja az iparüzési adóalap egyszerűsített meghatározási módját. Ilyen döntés esetén e pontot kell jelölni.

VII. Az adó kiszámítása

1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő, Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy tevékenységét hol végzi. A nettó árbevétel-elemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó kiegészítő lapon található. A vállalkozási szintű nettó árbevétel a vonatkozó kiegészítő lapon kell levezetni. **Ezért elsőként a vonatkozó kiegészítő lap 1. sorát, illetve az annak meghatározásához szükséges alsorokat kell kitölteni! Az adott kiegészítő lapon szereplő (kiszámított) 1. sor összegét kell itt feltüntetni.**

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó, személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadózó vállalkozónak ebben a sorban az átalányadó alapját kell felütni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó eva-alanynak pedig az eva alapjának összegét kell ebben a sorban szerepeltetni. E két adózási körben az „A” jelű betélapot nem kell kitölteni.

2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű eladott áruk beszerzési értékének összegét (elábé). Az elábé fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg.

Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknek – a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 37. pont szerint anyagköltséggént, a Htv. 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

3. sor: Ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén megjelenő közvetített szolgáltatások értékének összegét kell feltüntetni, a Htv. 52. §-ának 40. pontja szerint. (A közvetített szolgáltatások értéke magában foglalja a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatásokkal azonos tartalmú ráfordításokat, valamint az alvállalkozói teljesítéseket, amely utóbbit a 4. sorban fel kell tüntetni.) Ebben a sorban az együttes összegnek kell szerepelni. A számviteli törvénnyel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján ez utóbbi számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell tűnnie a számlázás és az azt alátámasztó analitikus nyilvántartásokból is. (A kimenő számlákban – ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz – külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenőrzését, mely nem kell hogy megegyezzen a szolgáltatás beszerzési árával.)

4. sor Itt kell feltüntetni a 3. sorban szereplő Htv. szerinti közvetített szolgáltatások értékéből az alvállalkozói teljesítések értékét. Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) is a Polgári Törvénykönyv szerinti vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll, feltéve, hogy az adott ráfordítás nem került közvetített szolgáltatásként, elábéként, anyagköltséggént elszámolásra. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybe vett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építésű lakás előállításához használ fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozási, hanem adásvételi szerződéssel történt.

5. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű – nettó árbevétel-csökkentő – anyagköltség összegét, a Htv. 52. §-ának 37. pontja szerint. Az anyagköltség a számviteli törvény szerint (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadó törvény hatálya alá tartozó vállalkozó esetén a tárgyé-

ben anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap-, segéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyévi költségét jelenti. Az egyszeres könyvvitelt vezető vagy pénzforgalmi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyévi kifizetett leltári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyévi kifizetett leltári zárókészlet értékével. Az anyagköltség összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok – anyagköltségként elszámolt – bekerülési értékével.

6. sor: Ez a sor szolgál a helyi adótörvény szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához a 1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a 2. sor, a 3. sor és az 5. sor együttes összegét. Ha a 1. sor összegét **eléri vagy meghaladja** a 2. sor, a 3. sor és az 5. sor együttes összege, akkor ebben a sorban „0”-t kell szerepeltetni. Ebben az esetben a 10. sorba, a 11. sorba, a 12. sorba és a 13. sorba, valamint a 18. sorba egyaránt „0”-t kell írni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó, személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadózó vállalkozónak ebben a sorban az átalányadó alapjának 1,2-szeresét kell feltüntetni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó eva-alanynak pedig az eva alapjának 50%-át kell ebben a sorban szerepeltetni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó (arra jogosult) más vállalkozó esetén ebben a sorban a 1. sorban feltüntetett nettó árbevétel 0,8-szorosát kell szerepeltetni.

7. sor: A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévhez képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/fő összeggel csökkentheti az iparüzési adó alapját (pl.: ha az évi létszámnövekmény 5,36 fő, akkor 5,36x1 000 000 Ft, azaz 5 360 000 Ft adóalap-csökkentés vehető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 1999. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegyre pontosítással – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámába tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámába. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség olyan létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. Állami támogatásnak tekintendő a Munkaerőpiaci Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

8. sor A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap levonható a vállalkozási szintű adóalapból, feltéve, ha a közszolgáltató szervezetnek [Htv. 52. § 35. pont] nem minősülő adózó a külföldön létesített telephely szerinti állam önkormányzatának vállalkozási tevékenységet terhelő adót fizetett. Közszolgáltató szervezet esetében a feltételt nem kell teljesíteni az adóalap-mentességhez.

9. sor Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.

10. sor A mentességgel korrigált Htv. szerinti – vállalkozási szintű – adóalap sorban a foglalkoztatás után járó adóalap-mentesség, a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységre jutó adóalap-mentesség összegeivel csökkentett, valamint a foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekménnyel növelt vállalkozási szintű iparüzési adóalap összegét kell itt feltüntetni. Abban az esetben, ha a vállalkozó több önkormányzat illetékességi területén terhelő állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség (székhelyén kívül legalább egy településen telephelyet tart fenn), **akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani** az egyes települések között.

11. sor: Itt kell feltüntetni a 10. sorban szereplő – mentességekkel korrigált – vállalkozási szintű **adóalap megosztása** eredményeként előálló – törvényi szabályok szerinti – **települési szintű adóalapot**. A megosztást a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, azt a megosztási

módszert alkalmazva, ami a tevékenységre a leginkább jellemző. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terheli adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 10. sor összegével.

12. sor: Az önkormányzat rendeletében a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot el nem érő vállalkozások számára mentességet fogalmazhat meg. Itt kell feltüntetni azon – az adóévben igénybe vehető – mentességek összegét, **amelyek az – önkormányzat rendelete szerint – a települési adóalap összegét csökkentik.** Ha az önkormányzat ilyen mentességet nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem kell jelölni.

13. sor: Ez a bevallási sor az adóköteles adóalap megállapítására szolgál. A települési adóalap (11. sor) összegéből le kell vonni az adómentes adóalap összegét (12. sor). Abban az esetben ha a **12. sor összege eléri vagy meghaladja a 11. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.** Ekkor a 14. sorba és a 18. sorba egyaránt „0”-t kell írni.

14. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összegét kell itt feltüntetni, az önkormányzati rendelet szerinti hatályos adómérték alapvételével.

15. sor: Az önkormányzat helyi adó rendeletében adókedvezményben (adócsökkentésben) részesítheti a 2,5 millió Ft adóalapot el nem érő vállalkozókat. **Az adót csökkentő kedvezmények** összegét kell feltüntetni. Ha az önkormányzat ilyen kedvezményt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem kell jelölni.

16. sor: A helyi adótörvény szabályai szerint az adóévben az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány összegét – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban csak annak nagyságáig. Például ha az adózó az adóévben 200 000 forintot fizetett ki adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az adott önkormányzatnál levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20%-a, azaz 40 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a 14. sor összegét, akkor itt csak a 14. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó (kiszámított) adóátalány összegét pedig a 22. sorban kell szerepeltetni.

17. sor: A helyi adótörvény módosításáról szóló 1995. évi XCVIII. törvény 10. §-ának (2) bekezdése – átmeneti szabályként, az ott meghatározott feltételek szerint – a magánszemély vállalkozó esetében lehetővé teszi, hogy a kommunális beruházás miatt az iparüzési adó összegét csökkentse. Ha a magánszemély adóalanynak a hivatkozott rendelkezés szerinti adóévben csökkentheti az adóját, akkor itt kell feltüntetni az adóévben e címen érvényesíthető kedvezmény összegét.

18. sor: Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles adóalapra vetített adó összegéből (14. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímenek csökkentő tételeket (a 15–17. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az adót csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a 14. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.

19–21. sorok: Ezen sorok szolgálnak az adóévi adó elszámolására, pénzforgalmi rendezésére. A **19. sorban** az adóévben adóelőlegre ténylegesen befizetett összeget, a **20. sorban** pedig – a társasági adóelőlegnek az adóévi várható fizetendő adó összegére történő kiegészítésére

kötelezett esetében – az adózás rendjéről szóló törvény szerinti feltöltési kötelezettség miatt befizetett összeget kell feltüntetni.

A 21. sorban a 18. sorban szereplő összegből kivont 19. és 20. sorban szereplő együttes összeget kell feltüntetni, amely lehet pozitív vagy negatív előjelű.

Amennyiben a 18. sorban szereplő összeg meghaladja a 19. sor és a 20. sor együttes összegét (pozitív különbözet), akkor ezt az összeget kell – éves bevallás esetén – legkésőbb **adóévet követő év május 31-ig, a naptári évtől eltérő adóévet választók esetén az adóévet követő 150. napig befizetni** az önkormányzati adóhatóság számlájára. Záró bevallás esetén – a III. 7–10. pontokban jelölt záró bevallás-benyújtási okok kivételével – és előtársasági bevallás esetén a bevallás benyújtásának határidejével egyező időpontban kell az adót megfizetni.

Abban az esetben, ha a 19. sor és a 20. sor együttes összege meghaladja a 18. sor összegét, akkor a negatív előjelű különbözet túlfizetésnek minősül.

22. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg megegyezik a 16. sorban feltüntetett összeggel, ha a 14. sorban feltüntetett adó arra fedezetet biztosít. Ha nem, akkor annál csak nagyobb összeg szerepelhet ebben a sorban.

VIII. Adóelőleg bevallás

2010-től jelentősen megváltozott az iparüzési adóelőleg fizetés rendje. A korábbi kivételes adóelőleg-megállapítást, az önadózás váltja fel. Ez azt jelenti, hogy ebben a bevallásban kell az adózónak kiszámítania és bevallania az előlegfizetési időszak két időpontjára az adóelőleg összegét. Az adóelőleg is természetesen önadózással kell megfizetni. Az így bevallott előleg minden további intézkedés nélkül végrehajtható. Az adóelőleget azonban már az APEH számlájára kell teljesíteni. Fontos azonban, hogy a 2010. március 15-én esedékes adóelőleget még az önkormányzati adóhatóság bankszámlájára kell megfizetni.

1. Előlegfizetési időszak

Az előlegfizetési időszak a naptári évvel egyező üzleti éves adózók esetén 2010. július 1-jétől 2011. június 31-ig tart, ebben az adózói körben ezt a két időpontot kell beírni. A naptári évtől eltérő üzleti éves adózók esetén az előlegfizetési időszak a bevallásbenyújtás hónapját követő második hónap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Ezen adózóknak az így meghatározott időpontokat kell beírni a bevallásban.

2. Első előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

Az első előlegfizetés esedékességének a napja az adóelőleg-fizetési időszak 3. hónapjának 15. napja, a naptári évvel azonos üzleti éves adózó esetén 2010. szeptember 15. Itt kell jelölni az előlegfizetés napját és az előleg összegét. Az előleg összegének számítását a nyomtatvány tartalmazza.

3. Második előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

A második előlegrészlet az előlegfizetési idő 9. hónapjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves adózó esetén 2011. március 15. Ezt a napot kell beírni ezen adózó csoport esetében, amellet, hogy az adóelőleget is be kell vallani. A bevallandó összeg a 18. sorban szereplő adóösszeg fele.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik **minden iparüzési adóalany**, amely **nem minősül** hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, kockázatitőke-alapnak, kockázatitőke-társaságnak.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cég-szerűen) alá kell írni!

II. A nettó árbevétel

1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbe-

vétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből le kell vonni, a 3. sorban, a 4. sorban, a 5. sorban, valamint a 6. sorokban szereplő összeget. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72–75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A **személyi**

jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében ebbe a sorba a tevékenységgel (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni.

- 3. sor:** A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint jogdíjnak minősül a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegynek, illetve hasonló jognak, a know-how-nak, az üzleti titoknak, az irodalmi, a művészeti vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jognak használatáért, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebbe a sorban jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell beírni.
- 4. sor:** Ebbe a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve

egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

- 5. sor:** Ebbe a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összegét.
- 6. sor:** Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálási díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebbe a sorba a felszolgálási díj árbevételként elszámolt összeget kell beírni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „B” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **hitelintézetnek vagy pénzügyi vállalkozásnak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét (I. pont) is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II. A nettó árbevétel

- 1. sor:** Ebben a sorban kell összesíteni a 2–8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon,

hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

- 2–8. sorok:** Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „C” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **biztosítónak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II. A nettó árbevétel

- 1. sor:** Ebben a sorban kell összesíteni a 2–8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon,

hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

- 2–8. sorok:** Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „D” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **befektetési vállalkozásnak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II. A nettó árbevétel

- 1. sor:** Ebben a sorban kell összesíteni a 2–6. sorokban szereplő egyes

– vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

- 2–6. sorok:** Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „E” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „E” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **kockázattőke-társaságnak vagy kockázattőke-alapnak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II. A nettó árbevétel

- 1. sor:** Ebben a sorban kell összesíteni a 2–6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon, hogy a 2–3. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 4–6. sorok összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

- 2–6. sorok:** Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak.

- 2. sor: A számviteli törvény (2000. évi C. tv.) hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72–75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánsze-**

mély) adóalany esetében ebbe a sorba a tevékenységgel (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni.

- 3. sor:** Ebbe a sorba a számviteli törvény 84. § ának (1)–(2) bekezdéseiben leírtak alapján kell kiszámítani és bejegyezni a befektetett pénzügyi eszközöknek minősülő részvények, részesedések a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg realizált árfolyamnyereség, továbbá az ilyen befektetések után kapott (járó) osztalék és részesedés együttes összegét.

- 4. sor:** A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint jogdíjnak minősül a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegynek, illetve hasonló jognak, a know-how-nak, az üzleti titoknak, az irodalmi, a művészeti vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jognak használatáért, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebbe a sorba jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell beírni és levonni a nettó árbevételből.

- 5. sor:** Ebbe a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékét, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

- 6. sor:** Ebbe a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összegét.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „F” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, azaz székhelye szerinti önkormányzat illetékességi területén kívül van legalább egy telephelye akkor az „F” jelű betétlapot is ki kell tölteni.

A betétlap vonatkozó soraiba a vállalkozás egésze, illetőleg az adott önkormányzat területére jutó személyi jellegű ráfordítás, illetőleg eszközérték összegét kell beírni.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

II. Alkalmazott adóalap-megosztás módszere

Itt kell jelölni az adóévben alkalmazott adóalap-megosztási módszert. A Htv. 3. számú mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységre leginkább jellemző módszer alapján lehet az adóalapot megosztani. Az adóalap-megosztás módszere tehát nem a vállalkozás választásának függvénye! A Htv. 3. számú mellékletének 2.2 pontjában szereplő egyetemes szolgáltatónak, közüzemi szolgáltatónak, elosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell jelölni.

III. Megosztás

Ha a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza, akkor a 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték-arányos megosztási módszert alkalmazza úgy 3. és 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megoldási módszert alkalmazza, abban az esetben valamennyi sort ki kell tölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz

a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított, a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült eszközérték összegét.

5. sor: E sorba kell írni az egyetemes vagy közüzemi szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes, számviteli törvény szerinti nettó árbevételét, azaz ezen adózói körben a megosztás vetítési alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni az egyetemes vagy közüzemi szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen elért, számviteli törvény szerinti nettó árbevételét.

7. sor: Itt kell rögzíteni a villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vetítési alapját.

8. sor: Ez a sor szolgál a villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségének feltüntetésére.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű lapon a túlfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkozni az adózóknak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A „G” jelű lapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha túlfizetése vagy fennálló köztartozása van.

II. Nyilatkozat

Itt kell nyilatkozni az adózónak a főlap 21. sorában szereplő túlfizetés összegének elszámolásáról, az egyes pontok melletti négyzetbe való jelöléssel.

A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes iparüzési adófi-

zetésre, más adóban vagy más adóhatóságnál fennálló köztartozás ki-egyenlítésére, illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is.

Az adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása.

Rendelkezés hiányában az adóhatóság a túlfizetés összegét a később esedékes adótartozásra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékes-gű köztartozásra átvezetendő összegek

Ebben a pontban kell nyilatkozni a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.